

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1191

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 noiembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
DECRETE		
1.375. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Comandor</i>	1	sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României..... 2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
5.182/2.484/182. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea Ordinului ministrului		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Decizia nr. 53 din 21 octombrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) 4–15

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Comandor*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 privind reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de înaltă apreciere pentru excepționalul profesionalism dovedit în asigurarea managementului specific Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, potrivit anexei* care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 28 noiembrie 2024.
Nr. 1.375.

* Anexa conține informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 5.182 din 16 octombrie 2024

MINISTERUL MEDIULUI,
APELOR ȘI PĂDURILOR
Nr. 2.484 din 1 noiembrie 2024

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU
SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 182 din 14 noiembrie 2024

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României

Văzând Referatul de aprobare nr. 5.182R din 16.10.2024 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 617/2014 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul mediului, apelor și pădurilor și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 29 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1), litera g⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

„g⁶) pentru produsele biocide care fac parte din grupa principală 1, prevăzute la lit. g¹), data emiterii rapoartelor de testare a eficacității trebuie să fie cu cel mult 5 ani anterior datei de înregistrare a cererii-tip prevăzute în anexa nr. 1, înaintată către CNPB pentru emiterea avizului sau a cererii pentru aviz de extindere.”

2. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Termenul de valabilitate al avizului emis conform prevederilor prezentului ordin este 31 decembrie 2030, conform Regulamentului delegat (UE) 2024/1.398 al Comisiei din 14 martie 2024 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea

ce privește o nouă prelungire a duratei programului de lucru pentru examinarea sistematică a tuturor substanțelor active biocide existente.”

3. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Actele administrative eliberate pentru produsele biocide anterior datei publicării prezentului ordin și care se regăsesc în Registrul național al produselor biocide se prelungesc până la data de 31 decembrie 2030, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, în condițiile respectării dispozițiilor de la art. 89 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.”

4. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

5. Anexa nr. 4 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile art. I pct. 1 se aplică pentru activitățile desfășurate în baza solicitărilor depuse după data publicării prezentului ordin. Solicitățile depuse anterior intrării în vigoare a prezentului ordin se soluționează conform normelor în vigoare la data depunerii.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Dan-Ștefan Chiru,
secretar de stat

p. Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare și pentru Siguranța
Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 10/368/11/2010)

Antet

Data emiterii

AVIZ DE EXTINDERE

În conformitate cu art. din Ordinul ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, în baza documentelor depuse în completare la dosarul tehnic, CNPB, în ședința din data de, a decis că Avizul nr. BIO/TP pentru produsul biocid se modifică/se completează după cum urmează:

Solicitantul avizului de extindere este
(denumirea comercială în România)

Extinderea este valabilă pe perioada valabilității avizului.

Documentul conține — x — pagini.

Președinte,
.....

Antet

Data emiterii

AVIZ DE PRELUNGIRE
Nr. aviz/nr. TP/.....

În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele ale Ordinului ministrului sănătății, al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 637/2.492/50/2012 privind aprobarea membrilor Comisiei naționale pentru produse biocide și a regulamentului de organizare și funcționare a acestora, cu modificările ulterioare, în baza Cererii de prelungire nr. din data de a firmei și a Avizului nr./nr. TP..../....., eliberat în baza dosarului tehnic aprobat în cadrul Comisiei naționale pentru produse biocide, se emite prezentul aviz de prelungire, până la data de 31.12.2030, pentru plasarea pe piață în România a produsului biocid, conform prevederilor legale în vigoare

Președinte,
.....

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 4 la Ordinul nr. 10/368/11/2010)

CERERE
Domnule președinte,

Societatea, în calitate de producător I_I, reprezentant al producătorului I_I, importator autorizat I_I, solicit prelungirea termenului de valabilitate a Avizului nr. pentru plasarea pe piață în România a produsului biocid

(denumirea comercială)

Declar pe propria răspundere că nu s-a efectuat nicio modificare în compoziția și modul de utilizare ale produsului biocid

Producător
Numele și adresa completă
(inclusiv țara, telefon, fax și e-mail)

Reprezentant sau importator autorizat
Numele și adresa completă
(inclusiv, telefon, fax și e-mail)

Numele și adresa completă ale persoanei de contact din firmă
(inclusiv telefon, fax și e-mail)

La prezenta cerere anexez Avizul nr., în copie, precum și dovada înregistrării în Registrul European al Produselor Biocide (R4BP), în cazul în care substanțele active din produsul biocid intră sub incidența dispozițiilor art. 89 alin. (3) primul și al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

Data:

Semnătura și ștampila

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 53

din 21 octombrie 2024

Dosar nr. 1.630/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Trușescu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hotolomei	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20 din 14 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 3 aprilie 2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele delegat al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea Apel Alba Iulia — Secția I civilă în Dosarul nr. 698/107/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând următoarele: (i) la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; (ii) părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 27 iunie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 698/107/2023, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„Perioada în care o persoană, licențiată în drept, a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer M.A.I.) poate fi luată în considerare, la data de 14.12.2022, pentru acordarea pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004?”

„Există vreun impediment care să rezulte din prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 și art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 ca pentru perioadele în care o persoană ce a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer de poliție) și care i-au fost valorificate prin acordarea unei pensii militare de stat să obțină ulterior acordarea unei pensii de serviciu (magistrat), în condițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004?”

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

Prima problemă de drept

9. *Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare la data de 14 decembrie 2022 (Legea nr. 303/2004) (în vigoare de la 27 septembrie 2004 până la 15 decembrie 2022), fiind abrogată prin Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*

— *Art. 86 și 33 din Legea nr. 303/2004, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007), forma în vigoare până la 18.10.2018:*

„**Art. 86.** — (1) Constituie vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector, consilier și consilier de conturi în secția juridică a Curții de Conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic în învățământul juridic superior acreditat, jurisconsult, consilier juridic, **ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice**, expert criminalist cu studii superioare juridice, autorizat potrivit legii, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului, în Parlament sau în aparatul acestuia ori în cadrul Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ.”

„**Art. 33.** — (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, **ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice**, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.”

— *Art. 82, art. 86 și art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004:*

„**Art. 82.** — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25

de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul de la Curtea Constituțională, judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția juridică a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.”

„**Art. 86.** — (1) Constituie vechime în magistratură, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția juridică a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), magistrat-asistent, grefier cu studii superioare juridice, avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul juridic superior acreditat.”

„**Art. 104.** — (1) Judecătorii și procurorii în funcție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) care au beneficiat de vechime în magistratură potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime”.

10. *Legea nr. 86/2021 privind modificarea art. 1 pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și privind abrogarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (Legea nr. 86/2021)*

„**Art. III.** — Dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 rămân în vigoare și după data încetării efectelor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/2019.”

11. *Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 92/1992”) (în vigoare în perioada 17 noiembrie 1999—septembrie 2002), astfel cum a fost modificată de art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999)*

„**Art. 44.** — Constituie vechime în magistratură perioada în care o persoană a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul Național al Magistraturii, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar ori procuror financiar la Curtea de Conturi, magistrat-asistent la Curtea Supremă de Justiție, la Curtea Constituțională sau la Curtea de Conturi, funcții de specialitate

juridică în fostele arbitraje de stat sau departamentale, în laboratoarele de expertize criminalistice, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, funcții didactice în învățământul superior juridic, funcția de ministru al justiției, secretar de stat ori de secretar general și secretar general adjunct în Ministerul Justiției, funcții de specialitate juridică în instituția Avocatul Poporului, notar, avocat, jurisconsult sau consilier juridic. Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție constituie vechime în magistratură, în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3).

Timpul cât o persoană, licențiată în drept sau în drept economic-administrativ, este senator sau deputat, avocat al poporului, membru al Curții de Conturi, personal de conducere ori de execuție, de specialitate juridică, în aparatul Parlamentului, Președinției României, Guvernului, Consiliului Legislativ, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Curții Constituționale, Direcției juridice și consulare din Ministerul Afacerilor Externe sau în cadrul altor organe ale administrației publice se consideră vechime în magistratură.”

12. *Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor („Legea nr. 303/2022”), în vigoare de la 16 decembrie 2022*

„**Art. 282.** — (...)

(3) Persoanele care au beneficiat de vechime în magistratură în temeiul Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime.”

13. *Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005*

„**Art. 3.** — (...)

(2) În conformitate cu dispozițiile art. 104 alin. (1) din lege, pentru judecători, procurori, magistrați-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, care la data intrării în vigoare a legii erau în funcție, se iau în considerare vechimea în magistratură stabilită potrivit art. 44 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, realizată până la data abrogării acesteia, precum și vechimea în magistratură stabilită conform art. 86 din lege, realizată după intrarea în vigoare a acestei legi. (...)

Cea de-a doua problemă de drept

14. *Legea nr. 303/2004*

„**Art. 82.** — (...)

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.”

15. *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 263/2010) (în vigoare de la 1 ianuarie 2011 până la 31 august 2024)*

„**Art. 51.** — (...)

(3) Persoanele care îndeplinesc condițiile pentru obținerea mai multor pensii de serviciu, reglementate de legi cu caracter special, optează pentru obținerea uneia dintre acestea. (...)

„**Art. 192.** — (1) Între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept

Actul administrativ atacat

16. Prin cererea înregistrată la Casa Județeană de Pensii M („CJPM”) în data de 14.12.2022, contestatorul AB a solicitat

acordarea pensiei de serviciu, în baza Legii nr. 303/2004, forma în vigoare la data de 14 decembrie 2022.

17. Prin Decizia nr. xxxxxx/9.02.2023, emisă de către intimata CJPM, a fost respinsă cererea de acordare a pensiei de serviciu formulată de contestator, cu motivarea că nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de art. 82 alin. (3), respectiv condițiile art. 82 alin. (1) coroborat cu art. 86 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în vigoare la data depunerii cererii.

Contestația formulată împotriva actului administrativ

18. Împotriva deciziei menționate la paragraful 17, AB a formulat contestație, criticând-o pe motiv că nu a luat în considerare vechimea în specialitate juridică din administrația publică, recunoscută prin Adeverința nr. yyyyyy/4.11.2002 și Adeverința nr. zzzzzz/3.11.2003, ambele eliberate de către Inspectoratul de Poliție al Județului M (IPJM), vechime care îi fusese însă recunoscută la intrarea în magistratură, prin concurs, în anul 2004, în baza art. 44 și 65 din Legea nr. 92/1992.

Sentința pronunțată de prima instanță

19. Prin Sentința civilă nr. 2.797/2023 din 23 noiembrie 2023 a Tribunalului Alba — Secția I civilă a fost admisă contestația formulată de contestatorul AB în contradictoriu cu intimata CJPM, dispunându-se anularea Deciziei nr. xxxxxx/9.02.2023 emise de către intimată, și a fost obligată intimata să emită contestatorului o nouă decizie prin care să stabilească drepturile aferente pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, forma în vigoare la data de 14.12.2022, începând cu această dată.

20. Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut, în esență, argumentele redate în cele de mai jos.

21. Prin Adeverința nr. aaa/14.12.2022, eliberată de Tribunalul M, se atestă faptul că, la data de 14.12.2022, contestatorul avea o vechime totală în magistratură de 27 de ani, din care 18 ani și 5 luni vechime în funcția de judecător.

22. La eliberarea adeverinței mai sus menționate a fost avută în vedere și perioada iunie 1995—30 septembrie 2002 (7 ani și 3 luni) în care contestatorul a desfășurat activitate într-o funcție de specialitate juridică (ofițer la Poliția Judiciară M), recunoscută prin Adeverința nr. yyyyyy/4.11.2002 și Adeverința nr. zzzzzz/3.11.2003, eliberate de către IPJM.

23. Instanța de fond a reținut că, în cazul contestatorului, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 82 din Legea nr. 303/2004, forma în vigoare la data de 14.12.2022.

24. În sprijinul soluției mai sus menționate au fost indicate drept relevante dispozițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 (în vigoare la data depunerii cererii de pensionare de către contestator — 14.12.2022) coroborate cu cele ale art. 44 alin. (2) din Legea nr. 92/1992 (în vigoare în perioada 1995—2002, în care contestatorul a desfășurat activitate ca ofițer de poliție judiciară).

25. Pentru a se stabili în ce măsură contestatorul a avut calitatea de personal de execuție de specialitate juridică în funcția pe care a deținut-o ca ofițer în cadrul IPJM în perioada de exercitare a funcției (iunie 1995—septembrie 2002) s-a reținut că, în cauză, sunt incidente dispozițiile art. 1 și 2 din Decretul nr. 546/1972 privind recunoașterea vechimii în muncă a absolvenților cu diplomă a facultăților de drept, care ocupă unele funcții în sistemul organelor puterii și administrației de stat, precum și în organizațiile obștești (în vigoare până la data de 7 decembrie 2003) (*Decretul nr. 546/1972*), precum și dispozițiile art. 1 și 2 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 498/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și funcții specifice poliției, în cadrul structurilor Ministerului Administrației și Internelor, cu stagiul în funcții civile (*Hotărârea Guvernului nr. 498/2004*).

26. Hotărârea Guvernului nr. 498/2004 a fost adoptată tocmai în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2002 privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de

învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor cu studiile absolvite în instituțiile civile de învățământ (*Ordonanța Guvernului nr. 28/2002*), care a intrat în vigoare la 1.02.2002.

27. Dispozițiile mai sus menționate reglementează echivalarea studiilor de specialitate juridică, punând în sarcina angajatorului din sfera militară/de poliție obligația de a o realiza. Or, în cazul contestatorului, această echivalare s-a realizat de către fostul angajator prin adeverința emisă, astfel încât nu mai este necesară verificarea de către instanță a aspectelor deja atestate de către angajator.

28. Tot astfel, nici CJPM nu avea atributul de a verifica veridicitatea acestor atestări; motivul pentru refuzul acesteia de a valorifica adeverința emisă de angajator prin care se atestă vechimea în specialitate juridică a contestatorului s-a constatat a fi nejustificat.

29. În consecință, s-a reținut că nu putea fi înlăturată această probă, ci trebuie să i se dea eficiență și să se considere ca reprezentând vechime în magistratură, în raport cu dispozițiile legale invocate, perioada în care, fiind licențiat în drept, contestatorul a desfășurat activitate ca ofițer de poliție judiciară în cadrul IPJM.

30. Atât timp cât perioada de referință (iunie 1995—septembrie 2002) se situează în perioada cât era în vigoare Legea nr. 92/1992, acest beneficiu a fost câștigat de contestator, chiar dacă nu s-a aflat, sub dispozițiile Legii nr. 92/1992, în situația de a fi pensionat, devenind însă în acea perioadă magistrat și obținând astfel prezervarea dreptului la recunoașterea vechimii în magistratură, în condițiile acestui act normativ.

31. Tocmai această situație este reglementată de dispozițiile art. 104 din Legea nr. 303/2004, astfel încât dispozițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, la care face referire intimata, nu sunt aplicabile.

32. Faptul că din perioada de 27 de ani vechime atestată prin Adeverința nr. aaa/14.12.2022, eliberată de Tribunalul M, o parte a fost valorificată în sistem neintegrat de pensii, respectiv de către Casa de Pensii Sectorială a M.A.I., potrivit Adresei nr. bbbbbb/16.01.2023, emisă de această instituție, prin care se confirmă faptul că prin Decizia nr. cccccc/2018 i-a fost stabilită contestatorului o pensie de serviciu pentru limită de vârstă în sistemul pensiilor militare, prin valorificarea perioadelor cuprinse în intervalul 22.10.1976—1.07.2015 (realizate în sistem militar și în sistemul civil, inclusiv perioada 23.01.2003—1.07.2015 în funcțiile de consilier juridic și de judecător), este lipsit de relevanță, deoarece contestatorul are dreptul de a opta pentru pensia cea mai avantajoasă, după cum a și menționat, de altfel, pe Adeverința nr. aaa/14.12.2022.

Apelul formulat în cauză

33. Împotriva sentinței civile menționate la paragraful 19 din prezenta decizie a formulat apel intimata CJPM, prin care a solicitat anularea, în tot, a hotărârii atacate, invocând, în esență, argumentele prezentate în continuare.

34. Având în vedere dispozițiile art. 82 alin. (1) și (3), art. 86 alin. (1) și art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, CJPM nu era în măsură să soluționeze favorabil cererea contestatorului AB, în condițiile art. 82 alin. (1) coroborat cu art. 86 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, întrucât forma în vigoare a legii la data depunerii cererii de pensionare nu prevedea că perioada în care contestatorul a desfășurat activități ca ofițer de poliție judiciară constituie vechime în magistratură. Dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004, în forma în care prevedea acest aspect, au fost modificate prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (*Legea nr. 248/2018*).

35. De asemenea, cererea contestatorului nu putea fi soluționată favorabil nici în temeiul art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, deoarece acesta nu îndeplinește condiția de

eligibilitate privind vechimea de 20 de ani în magistratură (având o vechime de doar 19 ani, 10 luni și 20 de zile).

36. Vechimea în magistratură definită potrivit art. 44 din Legea nr. 92/1992 (în vigoare de la 13 august 1992 până la 26 septembrie 2004) nu are aceeași conotație cu cea definită în art. 82 alin. (3) Legea nr. 303/2004.

37. Perioada atestată ca fiind „stagiu în funcții juridice” prin Adeverința nr. yyyyyy/4.11.2002 și Adeverința nr. zzzzzz/3.11.2003, ambele eliberate de către IPJM, nu reprezintă „vechime în magistratură” în sensul Legii nr. 303/2004, așa cum este limitativ reglementată prin dispozițiile art. 86 alin. (1) ale acesteia.

38. Beneficiul contestatorului de a accede în magistratură în baza legislației în vigoare la momentul respectiv nu prezervă dreptul la recunoașterea unei vechimi în magistratură pentru perioada iunie 1995—septembrie 2002, în situația pensionării în condițiile Legii nr. 303/2004, în vigoare la data de 14.12.2022.

Întâmpinarea la apel

39. Contestatorul AB a formulat întâmpinare la apelul depus de intimata CJPM, solicitând respingerea acestuia.

40. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

41. Prin Încheierea de ședință din 27 iunie 2024, instanța de trimitere a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, luând în considerare și dispozițiile art. 4 din aceasta, în ceea ce privește cea de-a doua și cea de-a treia problemă de drept invocate de către apelanta CJPM prin cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu însă și în ceea ce privește prima chestiune de drept invocată de apelantă, respectiv dacă perioada în care contestatorul a fost consilier juridic (23.01.2003—1.07.2004) poate fi luată în considerare pentru acordarea pensiei de serviciu la data de 14.12.2022.

42. În ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept invocată de apelantă s-a reținut că se pune problema dacă perioada în care a fost în vigoare art. 44 alin. (2) astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 (17.11.1999—septembrie 2002) poate fi luată în considerare pentru acordarea pensiei de magistrat, iar dificultatea de interpretare a normelor menționate rezidă din omisiunea legiuitorului de a corela dispozițiile legale, în condițiile în care art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 se referă la vechimea în anumite funcții, în timp ce art. 82 alin. (3) din același act normativ se referă la vechimea în magistratură.

43. Această necorelare a fost constatată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 26 din 21 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 29 octombrie 2015 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 26/2015*).

44. Prin urmare, pentru soluționarea cauzei trebuie stabilit dacă art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 (forma din 14.12.2022) trebuie sau nu interpretat prin raportare la prevederile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 sau are în vedere funcțiile limitativ prevăzute de art. 82 alin. (2) din aceeași lege.

45. În ceea ce privește cea de-a treia problemă de drept din cererea de sesizare a instanței supreme în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, formulată de apelanta CJPM, instanța de trimitere precizează că trebuie stabilit dacă, în condițiile în care contestatorul AB a optat, în anul 2018, pentru acordarea unei pensii militare și a solicitat ulterior, în anul 2022, acordarea pensiei de magistrat și valorificarea perioadei în care a fost ofițer M.A.I. (funcție de specialitate juridică), deja valorificată în momentul acordării pensiei militare, există vreun impediment

pentru obținerea acestei din urmă pensii, care ar rezulta din prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 sau ale art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

46. Prin notele de ședință depuse la 25 iunie 2024, apelanta CJPM a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu privire la următoarele probleme de drept:

— „Perioada în care s-au desfășurat activități în cadrul M.A.I. poate fi asimilată funcției de judecător sau procuror, în vederea acordării pensiei de serviciu în condițiile definite la art. 82 alin. (1) și art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, respectiv dacă perioada în care reclamantul a desfășurat activitate ca ofițer M.A.I. poate fi asimilată funcției de judecător sau procuror, în vederea acordării pensiei de serviciu, raportat la data de 14.12.2022?

— Perioada în care s-au desfășurat activități de consilier juridic poate fi asimilată funcției de judecător sau procuror, în vederea acordării pensiei de serviciu în condițiile definite la art. 82 alin. (1) și art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, respectiv dacă perioada în care reclamantul a desfășurat activitate în funcția de consilier juridic poate fi asimilată funcției de judecător sau procuror, în vederea acordării pensiei de serviciu, raportat la data de 14.12.2022?

— Perioada în care s-au desfășurat activități ca ofițer M.A.I., în calitate de șef brigadă poliție judiciară, adjunct al șefului inspectoratului de poliție sau prim-adjunct al șefului inspectoratului de poliție, iar această perioadă a fost valorificată de către Casa Sectorială a M.A.I. prin Decizia nr. cccccc/2018, stabilindu-i-se o pensie de serviciu pentru limită de vârstă în sistemul pensiilor militare, poate fi recunoscută și valorificată și în alt sistem de pensii, adică a recunoașterii și valorificării unei perioade deja recunoscute și valorificate într-un sistem de pensii neintegrat sistemului public de pensii, în vederea stabilirii ca vechime într-un alt sistem de pensii în vederea acordării pensiei de serviciu în condițiile definite la art. 82 alin. (1) și art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, dublând perioada respectivă ca vechime atât ca și militar, cât și ca magistrat”.

47. Apelanta a apreciat că asupra chestiunilor de drept susmenționate, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și acestea nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

48. Intimatul AB a solicitat instanței de apel să respingă cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept invocate de către apelanta CJPM, arătând că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

49. Sintagma „chestiune de drept”, prevăzută de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, are înțelesul unei probleme de drept dificile, cu un anumit nivel de complexitate, de a cărei lămurire depinde soluționarea litigiului.

50. Accesarea mecanismului de unificare a practicii judiciare se justifică numai în ipoteza în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în caz contrar fiind golițe de conținut dreptul și obligația instanței de judecată de a soluționa litigiile potrivit competenței stabilite de actul normativ menționat.

51. Invocând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 59 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 24 octombrie 2018, paragrafele 39—42; Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015; Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015; Decizia nr. 21 din 13 iunie

2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 4 octombrie 2016; Decizia nr. 71 din 15 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 6 noiembrie 2018; Decizia nr. 5 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 28 februarie 2018), intimatul-contestator AB arată că toate aceste dezlegări ale instanței supreme asupra admisibilității unei asemenea sesizări rămân fără obiect în situația în care judecătorul este obligat ca, în orice situație în care întâlnește o problemă de drept, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție și să suspende cauza până la rezolvarea acesteia.

52. În speță nu este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite cu pregnanță a fi lămurită și care să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a acesteia, ci este vorba despre realizarea unui raționament juridic prin aplicarea sistematică a textelor de lege a căror interpretare se cere în raport cu scopul și conținutul acestora, astfel încât soluționarea cauzei cu care a fost investită prin aplicarea mecanismelor de interpretare a actelor normative rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere.

53. Problemele de drept a căror lămurire se solicită vizează, în fapt, chiar fondul cauzei, și nu probleme generale de drept.

54. Referitor la aceleași aspecte, care țin strict de fondul cauzei, apelanta CJPM se află în eroare, dat fiind faptul că reclamantul AB nu a solicitat niciun moment stabilirea pensiei de serviciu potrivit art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, în forma în vigoare la data depunerii cererii, în considerarea asimilării calității de ofițer M.A.I. cu cea de procuror sau judecător, ci în considerarea vechimii în magistratură dobândite în baza dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza finală din Legea nr. 92/1992 și ale art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, prin care i s-a perpetuat această vechime în magistratură până la data depunerii cererii de pensionare (14.12.2022).

55. Mai mult, perioada în care a desfășurat activitatea de consilier juridic i-a fost recunoscută chiar de către apelantă în decizia contestată și era prevăzută expres în textul art. 82 alin. (3) coroborat cu art. 86 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în forma în vigoare la data depunerii cererii de pensionare.

56. Ca atare, nu este îndeplinită nici condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea unei chestiuni de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

57. În ceea ce privește prima chestiune de drept supusă dezlegării, în opinia instanței de trimitere, perioada în care o persoană a fost ofițer de poliție judiciară în condițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 44 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 se ia în considerare în ceea ce privește acordarea pensiei de magistrat, întrucât prevederile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 fac referire la vechimea în magistratură, și nu la vechimea în funcțiile limitativ prevăzute de art. 82 alin. (1) și (2) din același act normativ.

58. În ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept supusă dezlegării, instanța de trimitere apreciază că ar fi posibilă valorificarea perioadelor lucrate ca ofițer M.A.I. (funcție de specialitate juridică) pentru obținerea ulterioară a pensiei de magistrat, chiar dacă perioada respectivă fusese valorificată anterior pentru acordarea pensiei militare.

59. În realitate, la momentul acordării pensiei militare, contestatorul nu a avut opțiunea între aceasta și pensia de magistrat, întrucât nu îndeplinea încă condiția vechimii pentru cea din urmă. De asemenea, nu se pune problema dublării perioadei respective, atât ca pensionar militar, cât și ca pensionar magistrat, întrucât opțiunea pentru pensia de magistrat va implica renunțarea la pensia militară.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

60. Curțile de apel Brașov și Ploiești au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, iar Curtea de Apel Iași și tribunalele București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Giurgiu, Ialomița, Ilfov, Teleorman, Vâlcea, Buzău și Dâmbovița au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestor chestiuni.

61. Cu privire la **prima chestiune de drept** s-a conturat o **orientare jurisprudențială** în sensul că perioada în care o persoană, licențiată în drept, a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer M.A.I.) poate fi luată în considerare, la data de 14.12.2022, pentru acordarea pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004.

62. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale (Decizia civilă nr. 688/A/2023 din 4 aprilie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 3.486/117/2022; Decizia civilă nr. 1.268/A/2023 din 19 septembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 4.731/117/2022; Decizia civilă nr. 333/A/2023 din 20 februarie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 3.394/117/2022, și Decizia civilă nr. 704/A/2024 din 19 aprilie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 634/112/2023; definitive) și Tribunalului Covasna — Secția civilă (Sentința civilă nr. 1.002 din 21 decembrie 2023, definitivă prin neapelare).

63. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice, nesuținute de practică judiciară, ale următoarelor instanțe: Tribunalele Ialomița, Ilfov, Vâlcea, Buzău și Dâmbovița.

64. În susținerea orientării menționate la paragraful 61 au fost expuse argumentele redată în continuare.

65. Au fost invocate dispozițiile art. 1, art. 2 alin. (1), (2) și (3), art. 3 și ale anexei nr. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 498/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și funcții specifice poliției, în cadrul structurilor Ministerului Administrației și Internelor, cu stagiul în funcții civile; considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 26/2015 și ale deciziilor Curții Constituționale nr. 675 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 7 ianuarie 2022 („Decizia Curții Constituționale nr. 675/2021”) și nr. 264 din 9 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 14 iulie 2023 („Decizia Curții Constituționale nr. 264/2023”), concluzionându-se că funcția de ofițer de poliție în domeniul cercetării penale a fost echivalentă cu cea de consilier juridic, iar exercitarea acestei din urmă profesii juridice a fost asimilată de legiuitor cu vechimea utilă în magistratură pentru acordarea pensiei de serviciu, astfel cum rezultă din prevederile art. 86 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și ale art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022.

66. Așadar, începând cu data de 18.10.2018, odată cu modificarea art. 86 din Legea nr. 303/2004, nu se mai regăsesc în textul legal menționat funcțiile de ofițer de poliție judiciară, expert criminalist cu studii superioare juridice sau personal de probațiune cu studii superioare juridice, însă aceasta nu prezintă relevanță pentru situația reclamantului, întrucât activitatea prestată de reclamant în perioada 12.07.1997—7.06.2004 reprezintă echivalentul funcției civile de consilier juridic.

67. Prin urmare, raportat la vârsta apelantului-reclamant, dispoziția legală în temeiul căreia putea beneficia de pensia de serviciu era cea de la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, în condițiile dovedirii unei vechimi numai în funcțiile enumerate în cuprinsul articolului sus-menționat, și de la art. 86 din Legea nr. 303/2004. Cu toate acestea, faptul că funcția de ofițer de poliție nu se regăsește printre funcțiile enumerate de lege nu are relevanță în speță, în condițiile în care activitatea desfășurată de reclamant a fost echivalată cu cea de consilier juridic încă de la data la care s-a constatat că îndeplinește condițiile de participare la concursul de admitere în magistratură.

68. În acest context, s-a constatat că art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 recunoaște dreptul reclamantului la

păstrarea beneficiului vechimii în magistratură recunoscut potrivit Legii nr. 92/1992.

69. Nesocotirea echivalării funcției de ofițer de poliție cu funcția civilă de consilier juridic, reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 498/2004, în temeiul căreia reclamantului i s-a recunoscut dreptul de a participa la concursul de admitere în magistratură din anul 2005, ajunge să pună sub semnul îndoielii întreaga carieră de magistrat a reclamantului, deoarece atât art. 82, cât și art. 86 din Legea nr. 303/2004, coroborate, includ în vechimea în magistratură, necesară acordării pensiei de serviciu, perioada în care judecătorul sau procurorul a îndeplinit funcția de consilier juridic, iar art. 33 din Legea nr. 303/2004 pornește de la aceeași premisă a exercitării funcției de consilier juridic minimum 5 ani pentru numirea în magistratură în condițiile acestui text legal.

70. Altfel, într-o interpretare contrară s-ar recunoaște efecte total opuse unor situații juridice premisă identice din norme juridice diferite, în sensul că vechimea în funcția de ofițer de poliție poate fi asimilată celei civile de consilier juridic pentru numirea în magistratură, însă această echivalare nu mai poate fi luată în considerare la stabilirea vechimii în magistratură necesare acordării pensiei de serviciu.

71. Din analiza acestor norme legale incidente rezultă consecvența legiuitorului în utilizarea termenilor legali și uniformitatea reglementării care se articulează în mod armonios, fără a pune probleme de interpretare, neputând, în mod obiectiv, să justifice o pretinsă intenție a legiuitorului de a excepta de la asimilarea ca vechime în magistratură perioada în care magistratul a îndeplinit o funcție echivalentă, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2004, cu cea de consilier juridic, aspect care a fost verificat și confirmat de Consiliul Superior al Magistraturii cu ocazia înscrierii la concurs și a efectuării propunerii de numire în funcția de judecător, adresată Președintelui României.

72. Art. 33 din Legea nr. 303/2004, în temeiul căreia reclamantul a intrat în magistratură, instituie cerința vechimii în specialitate de cel puțin 5 ani în funcția de consilier juridic, astfel încât o interpretare contrară efectelor acestei echivalări cu ocazia verificării vechimii în magistratură necesare deschiderii dreptului la pensia de serviciu cu privire la perioadele asimilate în care magistratul a deținut funcția de consilier juridic tinde să se abată, în mod nepermis, de la principiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 24/2000), respectiv de la dispozițiile art. 37 alin. (1) din actul normativ anterior menționat.

73. Prin urmare, dacă s-a considerat, cu ocazia concursului de admitere în magistratură a reclamantului și a numirii acestuia în funcția de judecător, că funcția de ofițer de poliție echivalează, în raport cu atribuțiile sale efective, cu funcția de consilier juridic și că reclamantul îndeplinește cerința vechimii de 5 ani în specialitate, nu mai este posibilă, în condițiile în care art. 82 și art. 86 din Legea nr. 303/2004 recurg la aceeași noțiune de consilier juridic, să se dea o altă interpretare perioadei în care reclamantul a fost ofițer de poliție, pentru că ar fi afectat în cele din urmă statutul reclamantului.

74. Având în vedere succesiunea în timp a legilor care reglementează statutul judecătorilor și procurorilor (art. 86 din Legea nr. 303/2004, art. 44 din Legea nr. 92/1992), rezultă că, și în prezent, perioada în care judecătorul sau procurorul a fost ofițer de poliție cu studii superioare juridice constituie vechime în magistratură, această vechime fiind un drept câștigat și menținut și în prezent.

75. În același sens sunt și prevederile art. 3 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, aprobate prin

Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005, iar conform art. III din Legea nr. 86/2021 privind modificarea art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și privind abrogarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (*Legea nr. 86/2021*), „Dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018, rămân în vigoare și după data încetării efectelor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/2019”.

76. De altfel, nerecunoașterea activității desfășurate de către ofițerul specialist (licențiat în drept) anume desemnat în cadrul organului de cercetare penală al poliției conform art. 201, 202 și 207 din Codul de procedură penală ca activitate de specialitate juridică și implicit vechime în magistratură potrivit art. 86 din Legea nr. 303/2004 a fost considerată tratament diferențiat de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării („CNCD”) prin Hotărârea nr. 59 din 13 martie 2007.

77. Această hotărâre a stat la baza modificării art. 33 și art. 86 din Legea nr. 303/2004, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007*), și s-a permis, astfel, ofițerilor de poliție cu studii superioare juridice să participe la examenul de admitere în magistratură (art. 33 din Legea nr. 303/2004), iar perioada în care au îndeplinit această funcție a fost considerată vechime în magistratură (art. 86 din Legea nr. 303/2004), utilă la deschiderea dreptului la pensie (art. 82 din Legea nr. 303/2004).

78. În expunerea de motive la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007 a fost invocată Hotărârea CNCD nr. 59/2007.

79. Prin urmare, legiuitorul a recunoscut starea de discriminare în care se aflau ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice față de alte categorii de absolvenți ai facultății de drept.

80. Ofițerii de poliție cu studii superioare juridice desfășurau activități de cercetare penală, atribuțiile acestora fiind, potrivit Codului de procedură penală din 1968, aproape identice cu cele ale procurorului, până la momentul actului de sesizare a instanței (art. 264 din Codul de procedură penală din 1968).

81. Și după organizarea poliției judiciare, sub aspectul atribuțiilor de serviciu și al controlului ierarhic, așa cum rezultă din art. 2, 6 și 9 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, polițiștii care fac parte din poliția judiciară își desfășoară activitatea sub autoritatea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. De asemenea, promovarea și eliberarea din funcțiile structurilor poliției judiciare se fac, potrivit normelor de competență, prin ordin al ministrului administrației și internelor, cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar cercetarea disciplinară a polițiștilor din cadrul poliției judiciare se angajează la solicitarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

82. Potrivit art. 132 din Constituția României, republicată, și procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic superior, sub autoritatea ministrului justiției, lipsindu-le independența judecătorilor.

83. Ofițerii de poliție judiciară au un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de polițiști, așa cum rezultă din art. 131 alin. (3) din Constituția României, republicată.

84. Pe de altă parte, se arată că dispozițiile art. 42—45 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 360/2002*), sunt similare cu cele ale art. 5—10 din Legea nr. 303/2004 sau art. 231—234

din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 303/2022*), aflată în vigoare la acest moment, pentru ambele categorii fiind prevăzute aceleași incompatibilități și interdicții, ce rezultă inclusiv din art. 46—53 din Codul de procedură penală din 1968.

85. Făcând aplicarea art. 192 din Legea nr. 263/2010, în vigoare de la 1 ianuarie 2011 până la 31 august 2024, rezultă că perioada în care judecătorul sau procurorul a fost polițist cu studii superioare juridice revine sistemului pensiilor militare de stat neintegrat sistemului public de pensii, iar perioada în care a îndeplinit funcția de judecător sau procuror face parte din sistemul public de pensii, astfel că cele două stagii de cotizare se recunosc reciproc.

86. Într-o altă opinie teoretică, fără susținere jurisprudentială, s-a apreciat că perioada în care o persoană, licențiată în drept, a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer M.A.I.) nu poate fi luată în considerare, la data de 14.12.2022, pentru acordarea pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004.

87. Această orientare teoretică a fost exprimată în punctele de vedere trimise de următoarele instanțe: Curtea de Apel Iași și tribunalele București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Giurgiu și Teleorman.

88. În susținerea opiniei teoretice redate mai sus s-au invocat considerentele prezentate în continuare.

89. Dispozițiile art. 82 alin. (2) ultima teză și ale art. 86 din Legea nr. 303/2004 prevăd în mod expres și limitativ care sunt funcțiile asimilate celor de judecător și procuror. Dacă, în situația din speță, s-ar aprecia că vechimea unei persoane licențiate în drept, în funcții de specialitate juridică (ofițer M.A.I.), ar reprezenta „vechime în magistratură”, s-ar adăuga, în mod nepermis, la lege.

90. Sunt invocate, totodată, considerentele exprimate în cadrul deciziilor Curții Constituționale nr. 675/2021, paragraful 17, și nr. 264/2023, concluzionându-se că legiuitorul a optat a acorda ofițerilor de poliție judiciară cu studii superioare juridice doar beneficiul numirii în magistratură, conform art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, nu și pe cel al asimilării perioadei în care au exercitat această profesie cu vechimea în magistratură, pentru acordarea pensiei de serviciu.

91. Cu privire la cea de-a doua chestiune de drept s-a conturat o opinie teoretică, nesusținută de practică judiciară, unanimă, în sensul că nu există niciun impediment care să rezulte din prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 și ale art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, ca pentru perioadele în care o persoană ce a ocupat funcții de specialitate juridică, în calitate de ofițer de poliție judiciară, valorificate prin acordarea unei pensii militare de stat, să obțină, ulterior, acordarea unei pensii de serviciu (magistrat), în condițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004.

92. Această opinie teoretică a fost exprimată în cadrul punctelor de vedere trimise de următoarele instanțe: tribunalele București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Ialomița, Ilfov, Vâlcea, Buzău și Dâmbovița.

93. În susținerea punctelor de vedere teoretice s-a argumentat că perioadele în care o persoană a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer de poliție), chiar dacă au fost valorificate în vederea stabilirii dreptului la pensie de serviciu conform Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, pot fi valorificate la stabilirea dreptului de pensie conform Legii nr. 303/2004, nefiind vorba despre o dublă valorificare, dat fiind faptul că, la momentul stabilirii și a acestui din urmă drept, beneficiarul trebuie să opteze, conform art. 51 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, pentru obținerea uneia dintre cele două pensii de serviciu.

94. În fapt, la momentul acordării dreptului la pensia militară, petentul nu avea opțiunea între aceasta și pensia de magistrat, întrucât nu îndeplinea încă condiția vechimii pentru cea din urmă.

95. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

96. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică în prezent practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

97. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării au fost pronunțate două decizii care prezintă relevanță cu privire la soluționarea prezentei sesizări.

98. Prin Decizia nr. 675 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 7 ianuarie 2022, de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea Constituțională a reținut, în considerentele acesteia, următoarele:

„16. (...) în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 16 aprilie 2007, Curtea a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, condițiile de exercitare a dreptului la pensie, a celorlalte drepturi de asigurări sociale și a altor forme de asistență socială sunt stabilite de lege. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora. De asemenea, în considerarea situației specifice deosebite a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate prin condiții și criterii de acordare derogatorii, precum și printr-un mod de calcul și cuantum diferite ale pensiilor.

17. Prin urmare, este opțiunea legiuitorului de a asimila sau nu exercitarea anumitor profesii juridice cu vechimea utilă în magistratură pentru acordarea pensiei de serviciu. De altfel, acest lucru este demonstrat și de faptul că, deși la momentul la care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, perioada în care judecătorul sau procurorul a îndeplinit funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice era considerată, potrivit art. 86 din Legea nr. 303/2004, vechime în magistratură, prin Legea nr. 242/2018 prevederile menționate au fost modificate, eliminându-se această profesie (alături de altele, de altfel, și anume cea de expert criminalist cu studii superioare juridice și de personal de probațiune cu studii superioare juridice). O astfel de reglementare nu pune în discuție o eventuală discriminare, ținând de viziunea legislativă a Parlamentului, adaptată realităților sociale existente.

18. Ca atare, Curtea Constituțională nu are competența de a complini o omisiune legislativă, de vreme ce, așa cum rezultă din cele de mai sus, aceasta nu conduce la nesocotirea principiului constituțional al egalității în fața legii, astfel că nu prezintă relevanță constituțională, ci intră în marja suverană de apreciere a Parlamentului reglementarea acestui aspect. În consecință, față de critica formulată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 este inadmisibilă, excedând competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”

99. Prin Decizia nr. 264 din 9 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 14 iulie 2023, prin care a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea Constituțională a reținut considerentele de mai jos:

„15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a reținut că vechimea în magistratură constituie temeiul acordării unor drepturi specifice acestei categorii profesionale (a se vedea, de exemplu, Decizia

nr. 157 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 mai 2005).

16. În cauza de față, autorul excepției de neconstituționalitate critică faptul că art. 86 din Legea nr. 303/2004 nu prevede că se consideră vechime în magistratură și perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică sau magistratul-asistent a îndeplinit funcția de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare. Or, aspectul supus controlului de constituționalitate ține de opțiunea legislativă și oportunitatea reglementării, care sunt atribute exclusive ale legiuitorului, în condițiile în care instanța constituțională nu are competența de a suplini conținutul normativ al textului criticat și, implicit, de a include activitatea desfășurată de o persoană în calitate de ofițer de poliție judiciară cu studii superioare în sfera profesiilor/activităților a căror exercitare/desfășurare se consideră a constitui vechime în magistratură, enumerate de art. 86 din Legea nr. 303/2004.

17. De altfel, Curtea a mai analizat susțineri similare, constatând că nu se critică textul de lege pentru ceea ce cuprinde, ci pentru ceea ce îi lipsește, or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, (...), astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 510 din 15 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 13 iulie 2006)”

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

100. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată Decizia nr. 26 din 21 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 29 octombrie 2015, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și a stabilit că „majorarea prevăzută de dispozițiile art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de 1% pentru fiecare an care depășește vechimea minimă de 25 de ani, se aplică în condițiile în care în calculul vechimii de 25 de ani, ca și pentru vechimea ce depășește această limită se au în vedere și perioadele desfășurate de către beneficiarii pensiei de serviciu în activitățile și funcțiile conexe celor de judecător și procuror, expres prevăzute de art. 82 alin. (1) și alin. (2) din lege, respectiv magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi, precum și în exercitarea profesiei de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult”, reținând, în considerentele hotărârii anterior menționate, următoarele:

„43. Forma acestor norme legale [n.n. art. 82 alin. (1)—(4) și art. 86 din Legea nr. 303/2004] este rezultatul evoluției și modificărilor legislative succesive aduse Legii nr. 303/2004, cu precizarea că dificultățile reale de interpretare a dispozițiilor ce guvernează condițiile de acordare, respectiv de majorare a pensiei de serviciu sunt determinate de amendamentele aduse, cu precădere, prin Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.

44. Și aceasta întrucât Legea nr. 97/2008 a schimbat viziunea legiuitorului de până la acea dată în privința categoriilor de persoane cărora le sunt incidente prevederile Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără însă a mai opera și o deplină corelare, din perspectiva conceptuală, ca și a noțiunilor folosite, a prevederilor ce reglementează această materie.

45. Astfel, prin modificările aduse art. 82 alin. (1) ce reglementează condițiile pensionării pentru limita de vârstă — ipoteza incidentă în fapt, dar și în drept în cauză, ce a generat sesizarea de față — au fost enumerate expres și limitativ categoriile beneficiarilor pensiei de serviciu, respectiv: (...).

46. Rezultă totodată, fără echivoc, că *de lege lata*, în cuprinsul art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se mai regăsește nicio referire, respectiv nicio trimitere la noțiunea de «vechime în magistratură», în sensul definit și în prezent în cuprinsul art. 86 din același act normativ.

47. Cât privește prevederile art. 82 alin. (2) Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare, ca urmare a amendamentelor aduse prin Legea nr. 97/2008, ce reglementează condițiile necesare a fi îndeplinite de către judecători și procurori în scopul accesării pensiei de serviciu anticipate, respectiv anterior îndeplinirii vârstei prevăzute de lege, este de arătat că, raportat la reglementarea anterioară, a fost extins domeniul de aplicare din punctul de vedere al persoanelor beneficiare, stipulându-se că (...).

48. Totodată, prin același text de lege s-a stabilit expres și, de asemenea, limitativ că la calcularea vechimii de 25 de ani se iau în considerare și perioadele în care categoriile de persoane beneficiare menționate au exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juristconsult. (...)

49. În fine, în ceea ce privește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de majorarea cuantumului pensiei cu 1%, dacă în varianta originală a Legii nr. 303/2004 la calculul pensiei de serviciu o atare majorare se acordă numai judecătorilor și procurorilor și se aplică pentru fiecare an realizat în plus peste vechimea de 25 de ani numai în funcția de judecător sau procuror, ca urmare a modificărilor aduse art. 82 alin. (4) prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2008, se observă că o atare abordare a fost abandonată.

50. Astfel, în varianta în vigoare a textului se prevede că «pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumului pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși», fiind așadar evident că norma onerativă constând în acordarea beneficiului de majorare a cuantumului pensiei de serviciu cu 1% se va aplica prin luarea în considerare a vechimii în magistratură, și nu doar a vechimii în funcția de judecător sau procuror.

51. Totodată, este de remarcat că în prezent, ca urmare a redactării diferite a art. 82 alin. (1) și (2) din lege, trimiterea din alin. (4) al aceluiași articol la conceptul de vechime în magistratură la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu mai are temei normativ, fiind vorba despre o simplă necorelare legislativă, căci textul citat nu mai face referire la conceptul de «vechime în magistratură», ci la noțiunea de «vechime în funcții».

52. Interpretarea rațională și sistematică a prevederilor art. 82 din Legea nr. 303/2004 în actuala sa formulare și față de succesiunea alineatelor sale impune acceptarea că trimiterea operată prin alin. (4) al acestui articol se face la vechimea în funcțiile expres și limitativ menționate în primele două alineate ale art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce exclude incidența sau orice posibilă raportare la prevederile art. 86 din aceeași lege.

53. Cu referire la această din urmă prevedere legală trebuie arătat că vechimea în magistratură, în formula art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu mai este operațională pentru accesul la o pensie de serviciu în magistratură, în sensul că o serie de funcții, profesii și activități care sunt menționate în acest text de lege nu mai deschid legal posibilitatea includerii lor în vechimea de 25 de ani prevăzută în art. 82 din lege.

54. Prin urmare, în considerarea celor expuse, în dezlegarea problemei de drept ridicate de către titulara sesizării, se constată că finalitatea urmărită de legiuitor este în sensul că trimiterea menționată în alin. (4) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează doar alin. (1) și (2) din același text, fără trimitere la art. 86 din lege.

55. Cu alte cuvinte, art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică doar judecătorilor, procurorilor precum și categoriilor de persoane asimilate acestora, expres enumerate: magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul

financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi — pentru vechimea dobândită în funcțiile respective ori în activitatea de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic și juristconsult, validate în art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare. (...)

X. Raportul asupra chestiunii de drept

101. Prin raportul asupra chestiunii de drept, menționat în cadrul paragrafului 5 pct. (i) din prezenta decizie, întocmit conform art. 520 alin. (8) coroborat cu art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este admisibilă, în parte, propunându-se următoarea soluție:

(i) în ceea ce privește prima problemă de drept, admiterea sesizării cu următoarea interpretare:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 82 alin. (3) raportate la dispozițiile art. 86 și art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, perioada în care un ofițer de poliție, licențiat în științe juridice, a îndeplinit funcții de specialitate juridică poate fi luată în considerare, în vederea acordării pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3), dacă analiza îndeplinirii acestor atribuții atestă întrunirea cerințelor de la art. 44 alin. (1) din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările ulterioare”;

(ii) în ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept, s-a propus respingerea, ca inadmisibilă a sesizării, pentru neîndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

102. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, „dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

103. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative, sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

104. Totodată, potrivit alin. (2) din art. 1, „prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1)”.

105. Reiese că în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii sau în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

106. Verificând îndeplinirea acestor condiții, se constată că procesul în care s-a formulat prezenta sesizare are ca obiect obligarea unei case județene de pensii de a emite o nouă decizie prin care să stabilească drepturile aferente pensiei de

serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare — în forma în vigoare la data de 14.12.2022, începând cu data de 14.12.2022.

107. Ca atare, pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor drepturi la pensie ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

108. Cauza în care a fost formulată sesizarea se judecă în ultimă instanță, fiind în calea de atac a apelului, pe rolul unui complet specializat în litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Secției I civile a Curții de Apel Alba Iulia.

109. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii.

110. În sesizările formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie avut în vedere preambulul acestui act normativ, în care s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

111. Verificând această condiție, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că instanța de trimitere solicită, cu întâietate, lămurirea chestiunii de drept ce vizează interpretarea prevederilor art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, în forma în vigoare la data de 14.12.2022, în raport cu dispozițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în sensul de a se stabili dacă perioada în care o persoană a fost ofițer de poliție judiciară în condițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, raportat la art. 44 alin. (2) astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, se ia în considerare în ceea ce privește acordarea pensiei de magistrat, ținând seama de faptul că dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 fac referire la vechimea în magistratură, nu la vechimea în funcțiile limitativ prevăzute de același articol în alin. (1) și (2) din actul normativ enunțat.

112. În continuare, autorul sesizării supune atenției faptul că reclamantului i-a fost stabilită o pensie militară în anul 2018, prin valorificarea perioadei cuprinse în intervalul 23.08.1984—30.09.2002, și că se pune problema dacă o parte din această perioadă poate fi luată în considerare ulterior, la data de 14.12.2022, pentru acordarea pensiei de magistrat.

113. Chestiunea de drept invocată prezintă un grad semnificativ de dificultate, de natură a justifica intervenția instanței supreme, având în vedere că în această materie au fost expuse opinii divergente asupra problemei de drept prezentate, astfel cum rezultă din paragrafele 61, 62, 86 și 87 din prezenta decizie, iar reflecția autorului sesizării, cu argumentele aferente, lasă să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării, legat și de dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004, modificate prin Legea nr. 242/2018, care fac trimitere la art. 82 din Legea nr. 303/2004, situație în care interpretarea dispozițiilor devine dificilă să se realizeze, deoarece perioada în care reclamantul a desfășurat activități ca ofițer de poliție judiciară nu mai constituie, la data solicitării acordării pensiei de serviciu, vechime în magistratură potrivit art. 82 enunțat mai sus.

114. În ceea ce privește chestiunea subsidiară supusă examinării de instanța de trimitere, referitoare la valorificarea perioadelor lucrate de reclamant ca ofițer M.A.I. (funcție de specialitate juridică) pentru obținerea ulterioară a pensiei de magistrat, chiar dacă perioada respectivă fusese valorificată anterior pentru acordarea pensiei militare, Înalta Curte de

Casație și Justiție reține, față de cele semnalate, că punctul de vedere exprimat în sesizare nu este astfel conceput încât să demonstreze o reală dificultate în a discerne care posibilă interpretare a art. 51 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 și art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, pe care le invocă autorul sesizării, este cea mai adecvată. Mai mult, maniera în care se pune întrebarea, și anume dacă există vreun impediment care să rezulte din prevederile expuse mai sus, ca pentru perioadele în care o persoană ce a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer de poliție) și care i-au fost valorificate prin acordarea unei pensii militare de stat, să obțină ulterior acordarea unei pensii de serviciu (de magistrat), fără nicio trimitere la vreo problemă identificată, de interpretare diferită sau contradictorie a textelor de lege evocate, nu lasă să se întrevadă explicit gradul de dificultate al acestei întrebări subsidiare și în ce măsură aceasta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării litigiului. Prin urmare, sub acest aspect, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate a existenței unei probleme de drept veritabile care să constituie temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016; Decizia nr. 88 din 4 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 6 februarie 2018; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021).

115. De lămurirea chestiunii de drept semnalate cu întâietate depinde însă soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamantul este licențiat în științe juridice, potrivit adevărului eliberate de angajator, și a fost ofițer de poliție în perioada iunie 1995—30 septembrie 2002, iar nerecunoașterea vechimii în magistratură, în noul context al Legii nr. 303/2004, pentru perioada sus-menționată, nu i-ar mai permite acestuia să beneficieze de condițiile pensionării în baza art. 82 alin. (3) din respectivul act normativ, în forma în vigoare la data de 14.12.2022, dată la care reclamantul a solicitat acordarea pensiei de serviciu în calitatea sa de magistrat.

116. De asemenea, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra amintitei chestiuni de drept și că aceasta nu formează obiect al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

117. Fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea o dezlegare de principiu asupra primei chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării.

XI.2. Asupra fondului chestiunii de drept supuse dezlegării

118. Problema de drept care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, așa cum reiese din încheierea de sesizare și din opiniile jurisprudențiale relevante anterior, vizează stabilirea regimului juridic al perioadei în care magistratul a fost ofițer de poliție cu studii superioare, licențiat în studii juridice, respectiv dacă aceasta mai constituie sau nu vechime în magistratură, câtă vreme, prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, s-a modificat art. 82, așa cum era el în vigoare la data intrării în magistratură a ofițerului de poliție, iar în prezent alin. (3) din textul de lege evocat statuează că „de pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază la împlinirea vârstei de 60 de ani și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea în magistratură”, așadar, dacă poate fi avută în vedere la stabilirea pensiei de serviciu.

119. De semnalat faptul că prin Legea nr. 242/2018 s-a modificat și art. 86 din Legea nr. 303/2004, iar cuprinsul său este: „Constituie vechime în magistratură, aplicabilă și persoanelor prevăzute la art. 82 alin. (1) și (2), perioada în care judecătorul,

procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar, procuror financiar, consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, auditor de justiție, personal de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadru didactic din învățământul superior acreditat.”

120. Pe de altă parte, a rămas nemodificat art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, care stabilește că „judecătorii și procurorii în funcție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) care au beneficiat de vechime în magistratură potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime.”

121. În atare context, se constată că se pune problema interpretării art. 82 alin. (3) prin raportare la art. 86 și art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 242/2018, coroborat cu art. 44 alin. (1) din Legea nr. 92/1992, dispoziții legale incidente la data de 14.12.2022, data când reclamantul, magistrat, în considerarea împlinirii vârstei de 60 de ani, a solicitat să i se acorde pensia de serviciu, inclusiv prin valorificarea perioadei cuprinse între iunie 1995—30 septembrie 2002, cât timp a fost ofițer M.A.I., licențiat în studii juridice.

122. Sub acest aspect se reține că, prin Decizia nr. 10 din 11 martie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 10 iunie 2019, s-a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că, pentru acordarea pensiei de serviciu în baza dispozițiilor art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, la stabilirea condițiilor de vechime trebuie avută în vedere numai vechimea în funcțiile enumerate în cuprinsul acestui alineat, iar trimiterea la prevederile alin. (1) al aceluiași articol se referă la perioada de cel puțin 25 de ani.

123. Totodată, în considerentele Deciziei nr. 11 din 20 februarie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 12 aprilie 2023, paragraful 94, s-a reținut: „ca atare, condiționarea de vechime în specialitate ori vechimea în funcție, cu excluderea oricăror perioade asimilate, vizează doar admiterea în magistratură și promovarea efectivă sau pe loc, în gradul profesional imediat superior.”, iar în paragraful 96 se menționează că „vechimea în magistratură constituie o specie a vechimii în muncă, iar pentru ca o perioadă de timp să constituie vechime în magistratură, ea trebuie să fie, în primul rând, recunoscută, potrivit dispozițiilor legale incidente, ca perioadă utilă desfășurată pentru deschiderea dreptului la pensie, inclusiv prin valorificarea perioadelor asimilate, recunoscute ca atare de cadrul normativ incident”.

124. În cazul de față, perioadele asimilate, recunoscute ca atare de cadrul normativ incident, sunt prezentate în cuprinsul art. 82 din Legea nr. 303/2004, iar vechimea în magistratură, la care se referă art. 86 și art. 104 alin. (1) din același act normativ, are aptitudinea de a permite deschiderea dreptului la pensie, astfel cum apare reglementat în sus-menționatul art. 82.

125. Din interpretarea sistematică a prevederilor legale enunțate anterior se conturează faptul că de vechimea în magistratură la care se referă art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 mai pot beneficia cei cărora le-a fost recunoscută această vechime potrivit Legii nr. 92/1992. În caz contrar, nesocotirea respectivei vechimi la data deschiderii dreptului la pensie, în contextul art. 82 din Legea nr. 303/2004, ar goli de conținut norma evocată și ar face-o inaplicabilă dacă niciun magistrat aflat în funcție nu i s-ar mai recunoaște în fapt beneficiul la care se referă art. 104 alin. (1) din aceeași lege.

126. Cu referire la cele precizate trebuie evocat art. 86 din Legea nr. 303/2004, în forma în vigoare până la data de 18.10.2018, care stabilea faptul: „Constituie vechime în

magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut de art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector, consilier și consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, greșier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic în învățământul juridic superior acreditat, jurisconsult, consilier juridic, *ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice*, expert criminalist cu studii superioare juridice, autorizat potrivit legii, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului, în Parlament sau în aparatul acestuia ori în cadrul Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ.”

127. Anterior, art. 44 din Legea nr. 92/1992, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, stabilea următoarele: „Constituie vechime în magistratură perioada în care o persoană a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în Ministerul Justiției, în Institutul Național al Magistraturii, judecător la Curtea Constituțională, judecător financiar ori procuror financiar la Curtea de Conturi, magistrat-asistent la Curtea Supremă de Justiție, la Curtea Constituțională sau la Curtea de Conturi, funcții de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat sau departamentale, în laboratoarele de expertiză criminalistice, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, funcții didactice în învățământul superior juridic, funcția de ministru al justiției, secretar de stat ori secretar general și secretar general adjunct în Ministerul Justiției, funcții de specialitate juridică în instituția Avocatul Poporului, notar, avocat, jurisconsult sau consilier juridic. Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție constituie vechime în magistratură, în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3).

Timpul cât o persoană, licențiată în drept sau în drept economic-administrativ, este senator sau deputat, avocat al poporului, membru al Curții de Conturi, personal de conducere ori de execuție, de specialitate juridică, în aparatul Parlamentului, Președinției României, Guvernului, Consiliului Legislativ, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Curții Constituționale, Direcției juridice și consulare din Ministerul Afacerilor Externe sau în cadrul altor organe ale administrației publice se consideră vechime în magistratură.”

128. Nerecunoașterea activității desfășurate de către ofițerul specialist, licențiat în drept, anume desemnat în cadrul organului de cercetare penală al poliției conform art. 201, 202 și 207 din Codul de procedură penală, ca activitate de specialitate juridică, și implicit a vechimii sale în magistratură potrivit art. 86 din Legea nr. 303/2004 a fost considerată ca semnificând un tratament diferențiat de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin hotărârea nr. 59 din 13.03.2007.

129. Această hotărâre a stat apoi la baza modificării art. 33 și art. 86 din Legea nr. 303/2004, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100 din 4 octombrie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, și s-a permis ofițerilor de poliție judiciară cu studii superioare juridice să participe la examenul de admitere în magistratură (art. 33), iar perioada în care au îndeplinit această funcție a fost considerată vechime în magistratură (art. 86) utilă la deschiderea dreptului la pensie.

130. Pe de altă parte, în cauză se impune și o expunere a dispozițiilor art. 2 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 498/2004, prin care sunt reglementate unele dintre condițiile de echivalare a funcțiilor ce fac obiectul acestui act normativ, și anume: „pentru echivalarea cu stagiul în funcția de consilier juridic, din dosarul personal al titularului trebuie să rezulte că acesta este licențiat al unei facultăți de drept și a îndeplinit,

conform fișei postului, atribuțiile prevăzute în Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic [alin. (2)]. Echivalarea prevăzută la art. 1, pentru stagiul efectuat în perioadele anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 514/2003, se face în raport cu atribuțiile prevăzute în Decretul nr. 143/1955 privind la organizarea și funcționarea Oficiilor Juridice [alin. (3)].

131. În conformitate cu art. 3 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 498/2004, „Compartimentele de resurse umane ale unităților de învățământ și ale unităților Ministerului Administrației și Internelor vor emite, la cererea persoanelor interesate, în baza verificării atribuțiilor prevăzute de fișa postului și a datelor din dosarul personal, privind specializarea obținută prin absolvirea instituțiilor de învățământ, adeverințe din care să rezulte îndeplinirea condițiilor necesare echivalării stagiului prevăzut la art. 1”.

132. Prevederile evocate reglementează posibilitatea echivalării funcțiilor specifice poliției din cadrul structurilor M.A.I. cu stagiul în funcții civile și procedura de urmat, sens în care îndeplinirea condițiilor necesare echivalării urmează a fi constatată de organismele în măsură să verifice datele de personal, organisme care au obligația să ateste, prin adeverințele emise, că titularul este licențiat al unei facultăți de drept și că atribuțiile prezentate în fișa postului sunt prevăzute în Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic sau în Decretul nr. 143/1955 privitor la organizarea și funcționarea oficiilor juridice.

133. Așadar, se poate observa că dispozițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 fac trimitere la asimilarea vechimii în condițiile art. 44 din Legea nr. 92/1992, că legiuitorul nu a

prevăzut expres funcția de ofițer de poliție judiciară între funcțiile menționate în art. 44 și că aceasta obligă la realizarea unei analize din perspectiva îndeplinirii altor atribuții, în afară de cele stabilite în mod normal pentru ofițerul de poliție judiciară (respectiv cele îndeplinite în mod normal de un consilier juridic), pentru a putea face o recunoaștere, prin asimilare, a vechimii realizate ca ofițer de poliție judiciară ca vechime în magistratură.

134. Ulterior, neincluderea categoriei profesionale a ofițerilor de poliție judiciară, cu studii superioare juridice, în celelalte categorii profesionale menționate în cuprinsul art. 82 și art. 86 din Legea nr. 303/2004 denotă faptul că legiuitorul a urmărit restrângerea categoriilor profesionale care pot beneficia de dreptul la pensia de serviciu, de magistrat, în virtutea libertății ce îi revine de a institui condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii, libertate pe care o subliniază și Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005).

135. Ca atare, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 82 alin. (3) raportate la dispozițiile art. 86 și art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, perioada în care un ofițer de poliție, licențiat în științe juridice, a ocupat funcții de specialitate juridică poate fi luată în considerare la data de 14.12.2022, în vederea acordării pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3), dacă analiza îndeplinirii acestor atribuții atestă întrunirea cerințelor de la art. 44 alin. (1) din Legea nr. 92/1992.

136. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, în Dosarul nr. 698/107/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 82 alin. (3) raportate la dispozițiile art. 86 și art. 104 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, perioada în care un ofițer de poliție, licențiat în științe juridice, a îndeplinit funcții de specialitate juridică poate fi luată în considerare, în vederea acordării pensiei de serviciu prevăzute de art. 82 alin. (3), dacă analiza îndeplinirii acestor atribuții atestă întrunirea cerințelor de la art. 44 alin. (1) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la cea de-a doua chestiune de drept ce s-a solicitat a fi dezlegată, respectiv „Există vreun impediment care să rezulte din prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 și art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, ca perioadele în care o persoană ce a ocupat funcții de specialitate juridică (ofițer de poliție) și care i-au fost valorificate prin acordarea unei pensii militare de stat să obțină ulterior acordarea unei pensii de serviciu (magistrat), în condițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 octombrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5948493 570400